

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550–2554) มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบองค์รวม ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาชนชั้นปฏิบัติภัยและอุบัติเหตุที่มีแนวโน้มสูงขึ้น มีการเสียชีวิตและทรัพย์สินด้วยอุบัติเหตุการจราจรทางบกอยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นถึงความไม่สมดุลในเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจและการขาดระบบการบริหารความเสี่ยงที่ดี เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของระบบเศรษฐกิจไทย

การจราจรทางบกเป็นหนึ่งในระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ซึ่งระบบโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งก่อสร้างต่างๆที่เป็นพื้นฐานในการคมนาคม การสื่อสาร การเกษตรกรรมและการอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ถนน เขื่อน ฝาย ลำรางระบายน้ำ ไฟฟ้า ฯลฯ ระบบโครงสร้างพื้นฐานจึงเป็นโครงข่ายที่ช่วยในการพัฒนา เพื่อให้มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2543 หน้า 41) แต่เป็นการลงทุนที่สูงมาก โดยเฉพาะด้านขนส่งซึ่งในการพิจารณาเส้นทางคมนาคมต้องคำนึงถึงความประหยัดความคุ้มค่าและความปลอดภัยของผู้ใช้เส้นทาง ดังที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (2548, หน้า 7-8) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้รายจ่ายประชาชนที่เพิ่มขึ้น ได้แก่การออกแบบและก่อสร้างไม่ได้มาตรฐาน ขาดการบูรณะซ่อมแซมถนน ไม่เข้มงวดในการใช้ถนน ปลดปล่อยให้มีการฝ่าฝืนการใช้ประโยชน์ในเขตทางหลวง ขาดประสิทธิภาพทั้งคน เทคนิค วัสดุ วิธีการซ่อม ตลอดจนขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา การติดตั้งป้ายต่างๆ หากไม่ดี ไม่ครบถ้วนทำให้สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน ผู้ใช้ถนนจะสับสน หลงทาง เสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากขึ้น อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้อีกด้วย

สำนวน ศรีศักดิ์ดา (2541, หน้า 7) ได้สรุปประเด็นสำคัญของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในประเทศไทย กล่าวคือ 1) รถจักรยานยนต์มาก 2) การขับรถเร็วเกินกำหนด 3) การขับรถด้วยพฤติกรรมเสี่ยง 4) คนขับรถโดยสารและรถบรรทุกหลับในหรือเกิดความล้า 5) มีจุดอันตรายบนถนนมาก 6) มีการใช้รถที่ไม่เหมาะสมและไม่ปลอดภัยบนทางหลวงมาก 7) คนเดินเท้าเสียชีวิตและบาดเจ็บ ตามข้อสั่งการของปลัดกระทรวงมหาดไทย (2550) กล่าวว่าสถิติอุบัติเหตุในช่วงสงกรานต์ ปี 2549 และช่วงเทศกาลปีใหม่ 2550 ที่ผ่านมามีเกิดจากสภาพถนนที่เป็นทางโค้ง ทางลาดชัน ทางคดเคี้ยว และทางแคบ สภาพผิวจราจรที่ชำรุดเสียหาย ทางอยู่ระหว่างการปรับปรุง สภาพภูมิอากาศและแสงสว่างเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ จึงให้ทุกจังหวัด

แจ้งแขวงทางหลวงชนบท เร่งตรวจสอบและเข้มงวดในเส้นทางที่เป็นจุดเสี่ยงทุกเส้นทาง แสดงจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ติดตั้งป้ายต่างๆ ตลอดจนการให้ความรู้ประชาสัมพันธ์เน้น การมีส่วนร่วมโดยจัดประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บริหาร และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครต่าง ๆ ร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เกิดความตระหนักข้บยี่หวดยานด้วยความระมัดระวัง ซึ่งสอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2547, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศเครื่องหลด ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมหลดออกจากกัน แยกเป็นส่วนๆ ไม่ประสานสัมพันธ์กันจึงทำอะไรให้สำเร็จได้ยาก ดังนั้น การเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติจึงเป็นการเรียนรู้ ที่สำคัญที่สุด เพื่อให้ปฏิบัติได้และแก้ปัญหาเป็น ก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันด้วยสันติ โดยการใช้ความรู้ทุกประเภทเข้ามาสนับสนุนร่วมกับวิถีชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างบูรณาการและยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงจำเป็นและควรเพิ่มคุณค่าของการตัดสินใจ เพราะประชาชน จะมีข้อมูลที่สำคัญซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จ ช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดการสูญเสียลดความขัดแย้งก่อให้เกิดการยอมรับและสร้างข้อตกลง ซึ่งง่ายต่อการนำไปปฏิบัติสามารถพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นเวทีการฝึกที่มีประสิทธิภาพของผู้นำท้องถิ่น ในอนาคต อีกด้วย (เจมส์, แอล เครตัน 2535 หน้า 25-26) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2543, หน้า 291-297) ได้ให้แนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำและร่วมดูแลรักษา ในกิจกรรมที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ ดังที่ปัญญา ยงยิ่ง (2548, หน้า 154) ได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาองค์กรชุมชนหรือภาคเอกชนต่างๆ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาตนเอง ควรสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนในการจัดการกับปัญหาของเขาเอง เจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงแต่สร้างโอกาสให้ได้เรียนรู้และคอยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ พร้อมทั้งสนับสนุนวิชาการที่จำเป็นต่อการพัฒนาที่มีประชาชนเป็นเป้าหมาย โดยมุ่งทำงานเพื่อความสำเร็จมากกว่าทำงานเพียงเพื่อเสร็จเท่านั้น

สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดลพบุรี เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการดูแลบำรุงรักษาและอำนวยความสะดวกถนนโครงข่าย และจากที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นายชัชวาล ฤกษ์อร่าม ทางหลวงชนบทจังหวัดลพบุรี (ชัชวาล ฤกษ์อร่าม, 2550 เมษายน 10) พบว่าถนนโครงข่ายในจังหวัดลพบุรีที่ต้องดูแลรักษามีอยู่จำนวน 74 สายทาง ระยะทางรวม 811.471 กิโลเมตร ต้องดำเนินการปรับปรุงถนนติดตั้งเครื่องหมายเตือน เครื่องหมายแนะนำเส้นทาง จัดตั้งหน่วยบริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้เส้นทาง ตลอดจนตรวจสอบดูแลบำรุงรักษาสภาพผิวทางให้พร้อมต่อการจราจร เนื่องจากสายทางที่รับผิดชอบมีจำนวนมาก งบประมาณและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดูแลรักษาได้อย่างทั่วถึงและทันเวลาประกอบกับกรมทางหลวงชนบทได้ให้ความสำคัญกับการเปิดให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ด้วยการจัดตั้งโครงการอาสาสมัครทางหลวงชนบท (อส.ทช.) เพื่อให้ภาคประชาชนมีบทบาทสำคัญในการช่วยสอดส่องดูแลทางหลวงชนบท และรายงานสภาพความเสียหายหรือ

ความบกพร่องบนถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท โดยจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เสมือนเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐในการประสานความร่วมมือ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งมีประชาชนให้ความสนใจสมัครเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครทางหลวงชนบทจังหวัดลพบุรี รวมจำนวน 121 คน

จากรายงานผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2550 รอบ 6 เดือน ด้านการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติราชการ ด้วยการเป็นอาสาสมัครทางหลวงชนบทช่วยด้านการกำกับดูแลทางหลวง ด้านบำรุงรักษาทางหลวง ด้านความปลอดภัย และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเป็นคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติราชการพบว่า การปฏิบัติและการรายงานผลทั้ง 4 ด้านของอาสาสมัครทางหลวงชนบทน้อยมาก ควรต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีอาสาสมัครทางหลวงชนบท จำนวน 35 คน ช่วยดูแลถนนโครงข่ายทางหลวงชนบทสาย ลพ.2007 แยกทางหลวงหมายเลข 21 ระยะทาง 16.500 กิโลเมตร ผ่านในตำบลโคกสูง ซึ่งเป็นเส้นทางที่รองรับปริมาณจราจรจากเส้นทางหลักเชื่อมสู่แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไทยเบ็งและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติกันน้ำเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงของจังหวัดลพบุรี มีนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่สภาพถนนประสบปัญหาชำรุดทรุดโทรมมากที่สุดในจังหวัดลพบุรี ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านงานทาง ด้วยการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม จึงควรวิจัยและพัฒนาโดยมุ่งศึกษาการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ครอบคลุมถึงทางด้านกำกับดูแลทางหลวง ด้านการบำรุงรักษาทาง ด้านความปลอดภัย ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ ปัญหาความต้องการและแนวทางการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบท เพื่อช่วยสอดส่องดูแลรักษาสภาพถนนให้ใช้งานได้คงทนและยาวนาน ช่วยประหยัดงบประมาณของทางราชการประหยัดค่าใช้จ่าย ด้านกำลังเจ้าหน้าที่ ตลอดจนประหยัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงรักษาทาง และที่สำคัญการที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในโครงการนั้นๆ ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดโครงการจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกสำนึกว่าเป็นเจ้าของมีความผูกพันรักหวงแหน และจะทำการดูแลรักษาไว้เสมือนหนึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของตนจะสามารถปฏิบัติจนเป็นผลสำเร็จได้ในที่สุด

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบท ในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นอย่างไร
2. แนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี คืออะไร

3. จะพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนาและกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ จะศึกษาในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีถนนโครงข่ายทางหลวงชนบทผ่านอยู่จำนวน 1 สายทาง ระยะทางยาว 16.500 กิโลเมตร คือ ทางหลวงชนบทสาย ลพ.2007
2. ขอบเขตประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

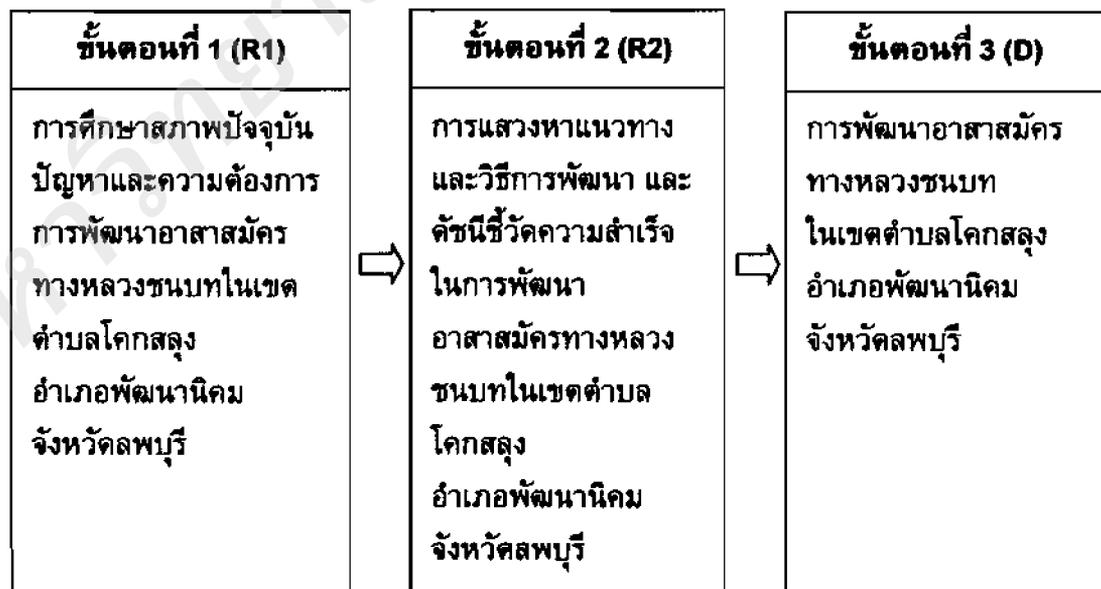
  - 2.1 ผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จำนวน 35 คน
  - 2.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง จำนวน 10 คน ได้แก่
    - 2.2.1 ทางหลวงชนบทจังหวัดลพบุรี จำนวน 1 คน
    - 2.2.2 หัวหน้าส่วนบูรณะ จำนวน 1 คน
    - 2.2.3 หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและบำรุงรักษา 1 คน
    - 2.2.4 กำนัน 1 คน
    - 2.2.5 ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 4 คน
    - 2.2.6 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน
    - 2.2.7 ผู้เชี่ยวชาญด้านอาสาสมัครทางหลวงชนบท จำนวน 1 คน
3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้เป็นกรอบการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาการพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยมีเนื้อหาที่เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 3.1 การกำกับดูแลทางหลวง
- 3.2 การบำรุงรักษาทางหลวง
- 3.3 การความปลอดภัย
- 3.4 การประชาสัมพันธ์

วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เป็นการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยตั้งอยู่บนฐานที่เชื่อว่าผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะสามารถพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรีได้ ถ้าได้รับการเสริมสร้างพลัง (empowerment) ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ในการวิจัยนี้ จึงเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยกำหนดการดำเนินการไว้ 3 ระยะต่อเนื่องกัน

ภาพ 1 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

อาสาสมัครทางหลวงชนบท หมายถึง ประชาชนในพื้นที่ตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เสนอตัวอาสาเข้ามาร่วมกับสำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดลพบุรี โดยการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการ

แจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความชำรุดเสียหายของถนน ป้ายจราจร และส่วนประกอบของถนน การกำกับดูแล การใช้ถนน รวมถึงการใช้พื้นที่ข้างทางให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติทางหลวง

การพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบท หมายถึง การพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบท ทางด้านความรู้ ทักษะ และทักษะของอาสาสมัครทางหลวงชนบท เกี่ยวกับการกำกับดูแล ทางหลวงโดยเป็นการพัฒนา 4 ด้าน คือ 1) ด้านการกำกับดูแลทางหลวง 2) ด้านการบำรุงรักษา ทางหลวง 3) ด้านความปลอดภัย และ 4) ด้านการประชาสัมพันธ์

การกำกับดูแลทางหลวง หมายถึง การแจ้งข่าวสารเมื่อมีการรुक้า บุกรุกหรือทำลาย เขตทางหลวงเมื่อมีการบรรทุกน้ำหนักเกินที่อาจทำให้ทางหลวงเสียหาย ตลอดจนการร่วม ปฏิบัติการกับเจ้าพนักงานทางหลวงในการตรวจสอบน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะ

การบำรุงรักษาทางหลวง หมายถึง การแจ้งข่าวสารเมื่อพบความชำรุดเสียหายของทาง และอุปกรณ์จราจร การเกิดอุบัติเหตุและความเสียหายที่ได้รับผลกระทบ ตลอดจนการร่วม ดำเนินการซ่อมบำรุงเบื้องต้นกับเจ้าหน้าที่

ความปลอดภัย หมายถึง การแจ้งข่าวสารอุบัติเหตุและการร่วมปฏิบัติการ กับเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบทในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจร รวมทั้งการจัดระเบียบ การจราจรบนทางหลวง

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเป็นผู้สื่อข่าวของอาสาสมัครทางหลวงชนบท โดยการประชาสัมพันธ์ข่าวสารงานทางหลวงชนบทถึงประชาชนในพื้นที่และเชื่อมโยงข่าวสาร จากประชาชนมายังกรมทางหลวงชนบท

การเรียนรู้ร่วมกันของอาสาสมัครทางหลวงชนบท หมายถึง วิธีการและโอกาสที่จะให้ อาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ได้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ ประสบการณ์ การให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน รวมทั้งการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการต่างๆ อย่างหลากหลาย เช่น การประชุม การสัมมนา เป็นต้น

การสร้างองค์ความรู้ หมายถึง การสร้างโอกาสให้อาสาสมัครทางหลวงชนบทได้เรียนรู้ เรื่องการกำกับดูแลทางหลวง การบำรุงรักษาทางหลวง ความปลอดภัยและการประชาสัมพันธ์

การสร้างทัศนคติ หมายถึง การสร้างโอกาสให้อาสาสมัครทางหลวงชนบทได้เห็น คุณค่า ประโยชน์และความสำคัญของการกำกับดูแลทางหลวง การบำรุงรักษาทางหลวง ความปลอดภัยและการประชาสัมพันธ์

การปฏิบัติที่ถูกต้อง หมายถึง การสร้างโอกาสและส่งเสริมให้อาสาสมัครได้ปฏิบัติ หน้าที่ด้านกำกับดูแลทางหลวง ด้านบำรุงรักษาทางหลวง ด้านความปลอดภัยและด้านการ ประชาสัมพันธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การเปิดโอกาสให้อาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง ได้รับการพัฒนา โดยการมีส่วนร่วมกับสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดลพบุรี ก่อให้เกิดการเรียนรู้ วิธีการแก้ปัญหา สามารถแก้ปัญหาได้ตรงความต้องการอย่างแท้จริง และสร้างความเจริญให้กับชุมชนของตน

2. การพัฒนาอาสาสมัครทางหลวงชนบทในเขตตำบลโคกสูง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และข้อคิดเห็นระหว่างกันจนสร้างฉันทามติร่วมกัน ก่อให้เกิดการยอมรับร่วมกันภายในกลุ่ม และเกิดความสามัคคี เป็นการสนับสนุนการพัฒนาความรักท้องถิ่น และความรับผิดชอบต่อสังคม เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของผลงานอันเนื่องมาจากโครงการพัฒนาและจะช่วยแบ่งเบาภาระของส่วนราชการในการดูแลรักษา

3. ชุมชนท้องถิ่น นักพัฒนาและบุคลากรที่สนใจสามารถนำยุทธศาสตร์การพัฒนาอาสาสมัครไปปรับใช้ และขยายผลสู่ชุมชนอื่นที่มีบริบททางสังคมใกล้เคียงกันต่อไป